

prima instanță: A. Negru
instanța de apel: L. Popova, A. Panov, M. Moraru

dosarul nr. 2r-296/15

DECIZIE

15 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Asociația Obștească „Protecția Consumatorilor”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a ÎMGFL-14 împotriva lui Trocin Mihail, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura falimentului cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, prin care apelul declarat de către Asociația Obștească „Protecția Consumatorilor” a fost restituit ca fiind depus de o persoană neîmputernicită,

c o n s t a t ă:

La 01 septembrie 2014, ÎMGFL-14 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Trocin Mihail, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura falimentului cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza contului personal deschis la ÎMGFL-14 pe numele pîrîtului, SA „Termocom” în procedura falimentului a livrat energie termică la locul de consum apartamentul nr. 172 din str. Calea Ieșilor 47/2, mun. Chișinău.

Odată cu deschiderea contului personal Trocin Mihail a acceptat prestarea serviciilor de către ÎMGFL-14, fapt ce se confirmă prin achitarea bonurilor de plată, inclusiv, a celor de utilizare a energiei termice, însă, începînd cu luna ianuarie 2011 pîrîtul a încetat să mai achite plata pentru serviciile prestate acumulînd, astfel, o datorie care la 01 iunie 2014, constituia suma de 1 595 lei.

Solicită reclamantul ÎMGFL-14, încasarea datoriei în sumă de 1 595,45 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 octombrie 2014, acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat de la Trocin Mihail în beneficiul ÎMGFL-14 suma de 1 000 lei cu titlul de datorie și suma de 270 cu titlu de taxă de stat, iar în total suma de 1 270 lei, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 23 octombrie 2014, AO „Protecția Consumatorilor” în interesele consumatorului Trocin Mihail, a depus cerere de apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd admiterea acesteia, casarea hotărîrii primei instanțe, cu emiterea

unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, cererea de apel declarată de către AO „Protecția Consumatorilor” a fost restituită ca depusă de o persoană, care nu este în drept să declare apel.

La 10 februarie 2015, AO „Protecția Consumatorilor” a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând casarea acesteia.

În motivarea recursului a invocat că încheierea instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, iar prin nerecunoașterea AO „Protecția Consumatorilor” în calitate de reprezentant legal, instanța a încălcat prevederile art. 13, 16, 20, 22, 26, 53 din Constituția Republicii Moldova și art. 20, 30, 31 din Legea privind protecția consumatorilor.

Mai mult decât atât, conform răspunsului președintelui Parlamentului RM, la cererea adresată la 08 iunie 2012, vis-a-vis de faptul că prevederile Codului de Procedură Civilă contravin Prevederilor Legii privind protecția consumatorului și prevederilor art. 6 din Legea privind actele legislative nr. 780 din 27 decembrie 2001, în caz de divergență între o normă a actului legislativ general și o normă a actului legislativ special cu aceeași forță juridică, se aplică norma actului legislativ special.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

După cum denotă actele cauzei, încheierea Curții de Apel Chișinău, prin care a fost restituit apelul declarat de AO „Protecția Consumatorului” ca depus de o persoană care nu este în drept să declare apel a fost emisă la 17 decembrie 2014 (f.d. 75-77).

Tot materialul probator și anume scrisoarea de însoțire și avizul de recepție, anexat la materialele cauzei atestă că încheierea recurată a fost expediată în adresa AO „Protecția Consumatorului” la 30 decembrie 2014, și a fost recepționată de către destinatar la data de 19 ianuarie 2015 (f.d. 78, 81).

Cu toate acestea însă, recursul, împotriva încheierii menționate, a fost declarat de către AO „Protecția Consumatorului”, doar la data de 09 februarie 2015, respectiv, în afara termenului legal prevăzut de art. 425 CPC.

Mai mult decât atât, recurentul AO „Protecția Consumatorului” nu au solicitat repunerea în termenul a recursului și nu a prezentat dovada imposibilității îndeplinirii actului procedural în interiorul termenului prevăzut de lege, pe când, în sensul prevederilor art. 116 alin. (1) și (3) CPC, este de înțeles că persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță, doar în cazul anexării la cererea de repunere în termen a probelor ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii acestui act procedural în termenul legal.

Iar în conformitate cu art. 113 alin. (1) CPC, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

La acest capitol, instanța de recurs consideră necesar de menționat și faptul că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Or, prin înaintarea recursului la data de 09 februarie 2015, recurentul AO „Protecția Consumatorului” și-a exercitat dreptul său cu nerespectarea termenului legal, care de natură atrage decăderea dreptului de a exercita calea de atac a recursului și în consecință, atrage respingerea recursului ca fiind depus cu omiterea termenului de prescripție.

În astfel de circumstanțe, instanța de recurs consideră necesar de a respinge recursul declarat de AO „Protecția Consumatorilor”, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014 ca fiind depus cu omiterea termenului prevăzut de lege.

În același timp, instanța de recurs ține să menționeze că o asemenea soluție este compatibilă cu standardele înserate în textul art. 6 paragraf 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, încuviințarea exercitării unei căi ordinare de atac în urma rămânerii definitive a actului jurisdicțional valabil adoptat în lipsa unor circumstanțe fundamentale și obligatorii, ar însemna de fapt încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Melnic contra Moldovei din 14 noiembrie 2006, definitivă din 14 februarie 2007.

Pentru considerentele menționate și avînd în vedere faptul că recurentul, fără motive întemeiate, a depus cererea de recurs în afara termenului legal, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către AO „Protecția Consumatorilor”, ca fiind depus cu omiterea termenului de prescripție.

În conformitate cu art. 427, lit. a) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de Asociația Obștească „Protecția Consumatorilor” ca fiind depus cu omiterea termenului de prescripție.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Tamara Chișca-Doneva